

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ.

ΧΡΟΝΙΑ Α. Μ. ΡΗΘ. 14

ΜΥΤΙΛΗΝΗ 5 ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ 1945

ΤΗΛ. 6-62

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 15

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΛΥΤΡΩΤΙΚΟ ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Ήταν το στεγνό δειλινό του 'Αρλίου. Ο ήλιος καθάρισε άργα στο χρυσοπύρφουρο δρίζοντα. Ξάφνου, μια θεοτελής συναυλία, από άορατες άσημένιες καμπάνες, σκεπασε τον ορμητικό των τηλεβόλων της μάχης: Το άποτροπιαίο Τέρας που τ'ονόμα του θ' αντίσταθεί στην ιστορία των αιώνων, δλε μαζί τις βλαστήμιες και τις κατάρες, ξέσασε τη μαύρη του μύζη.

Ο δαιμόνιος της καταστροφής και του δόλεθρου. ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΟΒΑΛΗΣΕ Ο ΚΑΚΟΣ ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΜΑΣ, για ν' ανεβείσει στην επάραινα, από τα έγκρατα της γης, τα μαύρα Τάραρα! 'Η άφραστη κι απαράμοιαστη ΚΑΤΑΡΑΚΤΩΔΗΣ ΤΡΕΑΛΑ, που χύθηκε σα δρόλοπος προς το βορρά και το νότο, τη δύση και την άνατολή. Κι' όδε περνούσε, κι' όδε διάβαινε, σ' οδολιάζανε οι άνεμοι της καταστροφής. Μέσα στις φλεγόμενες πολιτείες, γιγάντιες πυραμίδες ανθρώπινων σαρκών και κοκκάλων σημάδων της τ'περασμά της. Χώματα άναστατωμένα, παλαιοκομμένα με ανθρώπινα μέλη. Ο άερας βαρύς, γεμάτος άποφορά φορημό. Κι' ό Πανικός κνηροός σε τ' άρηνασμένα κοπάδια των ανθρώπων. 'Η Εδρώπη δάκρυση, ΕΝΑΣ ΟΛΟΦΥΡΜΟΣ Κ' ΕΝΑΣ ΒΟΓΓΟΣ, που τον ποδός κατάστηθα τους λιπόθυμους ούθανούς κι' έφτανε έως το αυτί του Θεού.... Νικητής και τρωτικόγός! 'Απ' τα νορηγέζια άρογμάλια ως τις πυρομένες άφρικάνικες άμμοριές. 'Απ' τους λασιμμένους όγτους του Βόλγα έως τα βραχόσπατα σπανίλκια βουνά. Και έπληξε στιγμή που αυτός ό άπερίγραπτος ΚΑΚΟΠΟΙΟΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ κάλυψε, άποθεωμένο: να τον

προσκνήσουν του, ζώσαν τα πέτατα και οι έρδμοι ούραγοι!

'Αλλά η έκδραση εινε των θημάτων του έσο ζώος! Δόξα στους ήρωες της άδύμαστης βορεινής Δημοκρατίας που ΠΝΕΞΑΝΕ, για για πάντα, μέσα στα δολα γερά του Βόλγα το κομοροτομικό όνειρο του φοικαλιού 'Αδούφου Χίλσερ και των κανιβαλικών λεγεώνων του κ' έπρωσαν, με τις άσπαινοσες νεανικές σάοχες τους, το ματωμένο δόδιο της Νίκης απ' τον Κανίκο έως τον Έλβα. Δόξα στους άρόθυμους Βοετανούς, ναυτικούς που κομοκούντα, μέσα στους κρίνοσους βυθούς των όκειανών, με τόνεο της πανανθρώπινης άπολύτρωσης. Δόξα στους γενναίους προμάχους της μεγάλης βρεταντικής Συμπολιτείας που έξασφαλίσαν, με την υπέρτατη θύα τους, το δολαμφο των ιδανικών της Δημοκρατίας πάνο στον άστροστικό καμένο πλανήτη μας.

Τώρα κοπάει του πολέμου ό άγιος τυφώνας. Ο άλιθως προεργάτης του ποδός της ήρωισμια ψυχή του, στα κοπάδια των Έρηνιών που τον περιζώσανε. Μέσα στις βαθιές κόγχες των απολιθωμένων ματιών του που, άλλους, άκοντίζανε άστροστές δόλεθρου και πανικού, τώρα, μια χρυσόστραση, μιλια τοποθετεί, με πολλή φροντίδα, τα μικροσκοπικά της άγκυρα. 'Ενώ πέρα, στους γαλάζιους όρίζοντες, άόρατες, άσημηνές και πλάτες σημάων του ΜΕΓΑ ΑΠΟΛΥΤΡΩΤΙΚΟ ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ!

ΕΜΑΝ. ΣΙΝΓΟΥΕΛ

ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΥΡΙΑΝΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ας υποθέσουμε πως τώρα κοντά πρόκειται να γίνουν γενικές εκλογές και πως η αντίδραση αντιπροσωπεύεται από δύο φίλους, ένας τώρα στο Κοινοβούλιο, σαν τον Μ. Ρ. Ρ. Είκοσες ερωτήσεις θα υποβάλετε, για την ικανοποίησή των ζητημάτων σας;

Έγω εδω θα σας τα πω μερικά, και πάλι τονισμένες.

α) Είσοστε έτοιμοι να υποστηρίξετε πως όλες οι φυσικές πηγές πλούτου της χώρας μας — έδαφος, άνθρακωχαια κι αλ. — πρέπει να αναπτυχθούν προς το συμφέρον του συνόλου;

β) Δεχόσαστε πως η πρώτη φροντίδα της παραγωγής θα είναι το κοινωνικό συμφέρον και όχι το άτομικό κέρδος;

γ) Θέλετε να υποστηρίξετε την πρόταση πως κάθε άτομο που στέκεται καλά από φυσολογική και διανοητική άποψη και που άποφαιγει να εργασιτε προς το συμφέρον του συνόλου, δεν πρέπει να τρέφεται, να γίνυνται και να βρίζεσιν στέγη, σε βάρος άλλων που εργαζονται;

δ) Συμφωνείτε πως τόσο το χέμα, όσο και η πίστη τρέπει να έλέγχονται και να διευθύνονται με τέτοιο τρόπο, που να άποδίδουν τα καλύτερα κοινωνικά και παραγωγικά άπο-

τελέσματα;

ε) Αν μια ομοειδική κοινωνική ύπηρεσία προσπαθεί να γίνει, ή έχει γίνει πιά, μονοπώλιο των άτομικών συμφερότων, συμφωνείτε πως πρέπει να υπαχθεί κάτω από την κυριότητα του κράτους ή τον έλεγχό του;

στ) Παραδέχεστε, ή άμμοιβή των εργαζομένων να μην πέφτει κάτω από το ελάχιστο της συντηρήσης και άκόμα πως πρέπει να παίρνουν την ίδια άμμοιβή και κείνοι που δεν έχουν δουλειά ή που δε μπορούν να εργαστούν, γιατί είναι περασμένης ηλικίας, ή έξ' ατίας άτυχημάτων που τους έκαναν άδικανους για κάθε δουλειά, ή γιατί είναι άνάπηροι πολέμου;

η) Προετοιμασθήκατε για την υποστήριξη ενός ήθικού καθαριού των μεγαλοπόλων μας, και για να προμηθευθείτε κάθε τι το χρέσιμο που άφορά τις όμορφες τέχνες, τον έπιστημονικό όπλισμό του λαού την ίδρυση έπιστημονικών Ινστιτούτων που να βρίσκονται στη διάθεση της κάθε οικογένειας της Χώρας;

θ) Σκοπεύετε να έπιστημοτε τη δημοουργία ενός δημοκρατικού συστήματος, τόσο που να μη πορεί ή άρχονσα τάξη να μας έχει για πάντα του χειριού της;

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Η ραγδαία διαδοχή των πολιτικών γεγονότων μέσα στην καρδιά του καταγκρεμισμένου χιλιετού κράτους. Η σπορά με την όποια φέρθηκε προς τη λύση του πεντάχρονο, πολυάμοτο δράμα του πολέμου. Οι θάνατοι — βίαιος και συγκλονιστικός — ένας, μυτηριώδης και ύποπτος ό άλλος — των δύο συγγενών διχαστόρων. Το Ιαγγύδαες θέματα του καταπονημένου μέσα στην άβυσσο της άνυπαρξίας, του φρικαλέου κομοκρατορικού φασιστικού όνειροπλάτοματος. 'Ολη αυτή η συνεχής — των μεγάλων Ιστορικών στιγμών — που ζει τις μέρες ποτές, μέσα στην πού έπι τουν νευρική — διέγερση, ή άνθροπότητα, έκαμε όποτε να περσίσει σαν παρμηκήρη σημάσιος γενοσός, το άποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών της μεταπολεμικής Γαλλίας, άποτέλεσμα που πολύ λίγο το έπεριμεναν και το προβλεπαν, πολύ λίγο το ήλπιζαν να εινε: με ΤΟΣΟ ΠΕΡΙΦΑΝΗΣ, ΠΑΤΑΓΩΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑΛΑΖΟΥΣΑ Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ!

'Απ' τις κάλπες των δημοτικών εκλογών — προκριματικός άνάσας που προσεφείλε το άποτέλεσμα των βουλευτικών που ή έκποληθσαν πολύ όντομα — έξερπήσανε, με άνδρασομένη άνυπτητική πλειοψηφία, τα δύο μεγάλα άριστερα κόμματα της Γαλλίας, το Σοσιαλιστικό — με 358 έδρες — και το Κομμουνιστικό — με 32 έδρες — άντίκρου στο χρεοκοπημένο συγκρότημα των κομμάτων της

δεξιάς, που όλα μαζί — ιδρώσανε να μετρήσουν λιγότερό, όσος τού δάχτυλα διπλού χεριού, έπιτω- χιές.

Η νίκη του Σοσιαλισμού — όλοκληρωτική και όοικονομική — στη νέα μεταπολεμική Γαλλία, που εινε Ο ΔΥΝΑΜΙΚΟΣ ΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ — πρέπει να κριθεί ως — γενοσός — ένας ΚΟΣΜΟΪΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ, όσο και ό, άπο στιγμή — μη σε στιγμή, άναμενεσος — παύ νευροσμός — τερματισμός — του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου.

Η νίκη του σοσιαλισμού στη Γαλλία — τώρα που ό φασιστικό χαραοκατέλει πάνω στο πεδίο της μάχης — ΗΡΕΕ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΘούΡΑ — για να καταφέρει το πιο δεινό — να κά άποσαστικό πλάνησιν στον έλλογιοσνα, εδω κι εκεί και παντοί, με τις ίδιες πάντα άμμοβόρες όρέξεις, διεθνική καπιταλιστική, τον έκτροφάσ — πάνω σε — το τόσο και για νέες άνθρώπινες — κάθε είδους ιδεολογικής σατα — νικητήσας, που άπορε να Ικανοποιήσει τους άνθροσφορμικούς όκοσούς τους — το σκευρό — ποδ — βροσπρία έτοιμάσει, — άπο τάρω, — το έδαφος για μη τρίτη, τρισημική — ρόση — ή τις προηοούμενες, — επανέληψη — της φριχτής άδιοδισρη άνδρασοθησίας, κάτω από — κατινούρια συνθήματα, με καινούρια προσημήματα, άπο άλλες προς άλλες κατεβωσιστες.

Η άδριανη σοσιαλιστική Γαλλία, άναγεννημένη, όνατη, θαρρολά, δε άποτέλεσει το ΔΥΤΙΚΟ ΧΑΛΥΒΑΙΝΟ ΤΕΙΧΟΣ που δε κατοχυρώσει τους λαούς της Εύρώπης άπο κάθε νεοφασιστική έπιβουλή, άπο κάθε άποταρη διαταραγωγή της ζείφωρης ερηηνικής άτμοσφαιρας, που θα κάνει ν' αναβλαστήσει, μέσα άπ' τ' αποκατακα και τα χαλάσματα τούτου του πολέμου, ένας νέος, άγνός και φωτοπερλήτος άνθρώπινος πολιτισμός.

1) Θεωρείτε εινική τη μεταρρύθμιση του κοινοβουλίου, έτσι που να παίρνονται άμεσες, πρακτικές άποφάσεις;

(Από το περίφημο βιβλίο του «Όταν οι άντρες γυρισούν οπίστω τους, για το όποιο γράφαμε στο περασμένο μας φύλλο).

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΣΤΗΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΚΑΙ ΦΥΓΟΜΑΧΟΙ

ΟΙ ΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ Η ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ

Εξέρχεται από τη παραγωγή στην καπιταλιστική Κοινωνία δε δυνάμει από το Κράτος, αλλά από τους μεμονωμένους καπιταλιστές. Ο καθένας από αυτούς, χωρίς να του έρθει φέρει η οικονομία αγορά, παράγει και πωλεί τα προϊόντα, φέρει τα κεφάλαιά του στην παραγωγή με μοναδική και αποκλειστικά σκοπό τα τα αέρια. Προσπαθεί να κερδίσει όσο μπορεί πιο πολλά, αξιοπιστία τους είτε την ιδιότητα σε βάρος των εργαζομένων, είτε από κέρδος γενικά της επένδυσης που κάνει.

Αυτή η προσπάθεια του καπιταλιστή κέρδη καπιταλιστή, από την ελεύθερη από το Κράτος, μετρίσει τον από έναν άλλον καπιταλιστή που έχει κι αυτός τους ίδιους σκοπούς, την ίδια όρεξη να αυξήσει τα κεφάλαιά του, οδηγεί στην ανταγωνιστική διαίτησή. Ανάμεσα λοιπόν στους καπιταλιστές καπιταλιστές γίνεται, ξεκινώντας από αγώνα για την απόκτηση μεγάλου πλούτου. Έτσι, ένα είδος καπιταλιστές, δίνει μάχη με κοινό μέτρο πόλεμο, κερδίζει συνεννόηση ανάμεσα τους, βραχυπρόθεσμα ή ένα συνεχές πόλεμο για την τάξη των εργαζομένων για να αυξηθούν ή να διατηρηθούν την εμπειρία, ταυτόχρονα οι ίδιοι καπιταλιστές σφραγίζουν ολοένα και ένα σκληρό οικονομικό πόλεμο μεταξύ τους. Ο ένας ανταγωνίζεται τον άλλον. Απ' αυτή την ένδοξη μάχη κερδίζει ο οικονομικά δυνατότερος. Στην καπιταλιστική Κοινωνία ξεκινάει που έχει τα πιο πολλά ασφαλείς, ασφαλιστικά, είναι πάντα ο κερδιστής. Κάθε μέρα λοιπόν με τον ελεύθερο ανταγωνισμό ή σχηματισμένη από πιο προσηγορική της τους εργαζομένων τρωμά κοχλιά της τους εργαζομένους καπιταλιστές, τους καπιταλιστές που βγαίνουν από τον ελεύθερο ανταγωνισμό με μικρό ή με χαμηλά κεφάλαια.

Η πείρα των καπιταλιστών δύο και με μικρά είναι, προορίζεται, σε ένα μικρό κύκλο μεγάλων καπιταλιστών, ένα ή τμήν των εργαζομένων ανεξάρτητα αδειών, έτσι, που ανά ανά φέρνει τα ήσα του λαού δόλολησης της Κοινωνίας. Τούτο είναι νόμος στην Καπιταλιστική Κοινωνία.

ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ Η ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ

Οι κεφαλαιούχες, οι καπιταλιστές των μεγάλων ιδίων κλάδων της παραγωγής γυροφέρνουν και τους οικονομικούς νόμους του καπιταλισμού. Βρίσκουν πάντα τον τρόπο να, χρησιμοποιούν ή να εμφανίζουν τον ελεύθερο ανταγωνισμό ανάμεσα σε αυτούς. Ταόχρονά τους βρίσκουν απόλυτη ελευθερία για να αυξήσουν την εμπειρία τους στην πείρα των εργαζομένων, των ανθρώπων δηλαδή που τους πουλούν την εργατική τους δύναμη ή αγοράζουν τα προϊόντα τους.

Πολλοί καπιταλιστές, των ίδιων ή διαφόρων κλάδων της παραγωγής, κι ανάμεσα σε αυτούς οι Τραπεζίτες, και ένα σωρό άλλοι κεφαλαιούχοι τοκογολοί, μεσοστράτες και άνασταδοί, σχηματίζουν ενδοτικές καπιταλιστικές ενώσεις. Ο ανταγωνισμός που υπάρχει ποσότητα ανάμεσα τους εξασθενεί. Ποιοι προλούν τα προϊόντα τους, ποσότητα από συντηρημένες ενδογενείς, ή σταθμίζουν την παραγωγή τους για λόγους κέρδη, ως που να εξουσιοδοτούν σε άλλες χιλιές, τα άποιατα προϊόντα τους, που με τα ανταγωνιστικά μέγαν απόλυτα και γενικά κινούν κάθε συνδυασμό για να αυξηθούν τα κέρδη τους. Οι ενώσεις αυτές αποχτούν τερνάρια οικονομική δύναμη. Με μια τέια δύναμη διαδύουν την παραγωγή, την αγορά, την κοπή των επιτοκισμάτων, καθορίζουν το μεροκάματο και τις αμοιβές των εργαζομένων. Κι' αν δώσει πως μιλώ για' αυτή τη δουλειά βρίζεται μια άλλη κατηγορία καπιταλιστική ένωση, ενώνονται και μ' αυτή για να κάνουν μια πιο μεγάλη, πιο δυνατή, που ν' αρχικαίει ένα ενωτικό κύκλο παραγωγής. Έτσι φτάνουν οι Καπιταλιστικές Ενώσεις με μοιάζουν μεταξύ τους τον κόσμο ή τη ζωή των κοινωνιών να εξαρτάται αποκλειστικά απ' αυτές.

Σε όλα αυτά η κινήτρια δύναμη είναι το κέρδος. Τα Τράπεζα, τα Κόλλεζ και οι ένα σωρό άλλες πολυώνυμες ενώσεις δημιουργούν τα Καπιταλιστικά Μονοπώλια, για τα οποία μιλήσαμε άλλοτε. Δεν έχουν κανένα άλλο σκοπό εκτός απ' το κέρδος. Πολλές φορές ο σκοπός αυτός κερδίζεται με τέτοιον όπως συμβαίνει με τη μεγάλη, τη μεγαλύτερη Καπιταλιστική Ένωση, την UNRRA που ενώ ο σκοπός της είναι να δημιουργήσει Καπιταλιστικά Μονοπώλια στις χώρες, που απελευθερώνονται σήμερα που κερδισμένος στην Ελλάδα, κερδισμένος είναι τον σκοπό της με άδην φιλανθρωπική άσφηση και βοηθήματα σε πολυβασανισμένους λαούς της Εβρώπης.

ΤΟ ΜΑΣΤΙΓΩΜΑ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ

Το Μάστη του 1926, ο Λοκμάντης Κοραής τράκωσε στο Πάριον τον περίφημο λόγο του Ανταγωνισμού Ανοχή του Λοκούρου εκάτα του Λοκούρου.

«Άζει τον κόσμο να δώσει το όλο έπαιξε στην εποχή του ο κερδισμένος αυτός Λοκούρης και η Κοραής, ο μεγάλος Έλληνας πατριώτης. Αν μιλώτε αυτά και το Λοκούρη και τις χιλιές του Κοραή για την εποχή της Εβρώπης, τα μεταφέρει χωρίς στην εποχή μας, η σύγκριση και η καταληκτική αναλογία ανάμεσα στις τρεις εποχές θα είναι ότι μοναδικά διαφέρει, με καλύτερά, άσφακη, δαπάνη».

Στα 338 π. Χ. ο μακεδονικός στρατός του Φιλίππου είχε φράσει στον πρόβιο της Αθήνας. Ο Λοκούρης — μεγάλος χριστιανισμός της εποχής — μιλούσε τα πλούτη του, τα φέρτωσε ο ένα κλάδο στον Πειραιά και μαζί με τη δουλειά του εκείνα Εβρώπης, κοπή για τη Ρόδο. Έτσι, έμεινε και η Πειραιά και η Ρόδο, όσον καιρο η πατρίδα του αγωνιζόταν έναντι στον κατακτητή. Όταν ο Λοκούρης τέλειωσε, ο Λοκούρης έμεινε προς κέρδη, ήταν πια να εξεστρατεί η επιλοκία του και χιλιές στην Αθήνα. Τότε τον άρπαξε απ' το σβέχο ο Λοκούρης, τον έσυρε στο δικαστήριο και τον αποχέρωσε ν' αδειώσει τ' ανυπόφορο κατηγορητήριο του.

Απ' το διάβασμα του Λόγου αυτού, γράφει ο Κοραής στα αρκούμενά του — θέλω τον κτηνοφορητή οι νέοι της Ελλάδος εις τους παρόντας Ιερούς αγώνες, πρὸς ἐμὴν ὀπ' ἀπρόνοητος θεός φιλοφρονήσῃς πατρίδος καὶ πόλεως κατέκρινον τούτ' ἄρθεο ἐκ βίβραται ἀσπίδος καὶ σπυγίου».

Στα προλεγόμενα του Κοραή διακρίνεται τις γυναικίς του για όλα τα ελληνικά έθνηματα, παρὰ τα γεγονότα κίτου από ανιστορία και κίτου, έρευνα και βίαιη τις αυτές που έφεραν την Εβρώπεια σε δύσκολη θέση. Οι γυναίκες των αποικιών ένα μεγαλύτερο να πατριωτικό και ανθρωπιστικό κίνημα προς το Έθνος.

«Ελάσμε, γράφει το Μερκόστρο, η Πελοπόννησος λίγο και δεν θα ήταγ εις τα χέρια μας. Ποιόν είναι οι εἴτιος; Οι ελληνοχικοί της Εβρώπης και οι Ιδικοί μας όλλοι εύγεγεί. Η δόξα, παραλόγη την, δυνάμει μας.»

«Οι εχθροί μας εις την Εβρώπην, γράφει πια λέρα, κίτηρον ἀλόπηρον κάθε κίτηρον θία την ελευθερίαν των λαών—αυτή είναι τα φέρτηρον τους, κίτηρον.»

«Συνεμάχησαν με τον Τσέρκο, τον σέλλουν, τρωφά και, όπλα ενά να εύκόλουν τον έργον της σφαγής των εβρώπην Ελλήνων. Την όραση των φέρτιζεν ο τύπος των όπλων φωνάει εις κτηνοφί, τους, Ελληνας, εις αποστρέται νοκίμος, ένεμόνος.»

Πιο πέρα ο Κοραής διεκλήθη ένενα την αγανάκτησή του για ένα έθνος ελληνικής έμφροέδας του εξωτερικού που υποστηρίζει — σαν καλή όρα τώρα — «εως έν έθνος άσθενέστερον

ΔΕΝ ΧΑΝΕΙ ΤΗΝ ΑΝΕΞΕΡΤΗΛΟΤΗΤΑ ΤΟΥ

δεν χάνει την ανεξερτηλοτήτα του, όταν την υποβάλει εις την προστασία ανωτέρου.»

«Η προστασία, λέγει ο Κοραής, αντιφάσκει προς την ανεξερτηλοτήτα. Ο προστατευόμενος θα έμεινε να έχει ο προστατής ψυχική ή άλλα γνώρισμα από την ιστορίαν, τός ψυχός των προστατών.»

«Ο ανιστορικός Ουίλλιαμ Ζέη ολογόρησι, λοιπόν, και Εβρώπην, συνεινεί ο Κοραής χαχάρωνει την έννοια των Ελλήνων, την καταπράξη έμωρα έπαικας μας, διότι δεν έχει έμωρα σκευή παρά σκευή μνήμης. Και ατρία είναι ο Ιδικοί μας εύγεγεί.»

«Ο κωσ και οι Ισχυροί της Εβρώπης, έτσι και αὐτοί φοροδύναται την ελευθερίαν και την πολυμοίον. Είτε έδοδος και θέλουν να θναομάζονται εβρώπιατα. Είτε σκευή και έμωρα σκευή, καθότι διατήρη την εκλεμπρότητα των όπλων και ταγονται από ελληνοί και καὶ τοκομφορύνονται ως εύγεγείστας και εχχαρπέρουν υπογράφουν με το χαλκίτεροτατόν, δόλοξ απ' ε.»

«Ε, αὐτοί θα κτηρήσουν την δουλείαν του έθους; Είτε άργοί και τρέπονται με τον εργαζόμενον τους κόπους, πολιορκούν τον δημοσύν θησασρόν, ως πενιένες μομοφίται. Νούτων ότι έπλάθρασαν από κρυσοχόρια και μισούν τους άλλους, δηλαδή το πολυπληθέστερον μέρος του έθους.»

«Εν τούτοις και μετάς των έχουν διακρίσει οι ανώτεροι δεν έχουν σχέσεις προς κατώτερος, εκτός εάν η ανάγκη το καλέσει. Κάποτε καταβαίνουν και πρόσ τους άγεγεία, τότε έκπλουν εις κέρδος, η κάποιος κίνδυνος το ες κληροσύνη.»

«Ιδού λοιπόν οι σκοποί των: Θέλουν να καταπαράσασται η Ελλάς δια να φερβούν ούτοι, ο.»

«Όπως έλεγον ο Φραγκλίνος, οι εύγεγεί, έχουν πράγην επιδωσιν να έμπορήσουν την παιδείαν και την αυάρκειαν του λαού. Πάμπρωτος πρέπει να εις ο λαός, δια να μομοφίται εις τάς οικίας των, να θαυμάσει τους υπέρτατον και τα έλαος των άμαζών των. Ποιόν σπερουν το πλούτη; Ποιόν γεννούν τους βαρύτερος φόρους; Ποιόν έξανθών τον έρδράτα του λαού; Ποιόν καταπατούν τα δίκαια της φύσεως; Ποιόν φονεύουν τα ομοπατρία και ομοπατρία τέκνα; Αυτοί! Αυτοί οι άδελφοκτώτερο του Κάινα.»

Και παρακάτω: «Οι παλαιοί πρόγονοί των όπρητότων τους Βενετούς έδεικνύον τοχούος οι νεότεροί τον Σουλιάνον, τον νόμιμον ήγεμόνα των Ελλήνων.»

«Αλλά, έχρημάσταν εκοτασπρόθετος και όλλοι, οι χαμπερπότεροι, καυδάνται, διότι ήστύχσαν να φιλήσουν τρέποντες το κρσπέδον ενός των εύνοχων του τωράνου. Ούτω, έγιναν εύγεγεί.»

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ν. ΣΗΜΑΝΤΗΡΗ

ΣΟΦΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΣ

ΤΗΛ. 2-82 ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Διενεργούνται ασφαλιστικά κανόνες εφόδος εναντι κινδύνων πυρός, θαλασσοπόν μετώπο, ατυχημάτων εργατικών και προσωπικών τοιούτων, αυτοκινήτων, θραύσας υάλων, κλοπής κτλ.

Άμεσός διακανονισμός ζημιών.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ. Για την UNRRA

Μόνο η σοσιαλιστική άγνώση της κοινωνίας θα έσασφαλίσει την κοινωνική δικαιοσύνη, τη λαϊκή εθιμοετία, την ήθική και ανευματική πρόοδο, την ειρήνη και την ενότητα των λαών.

Διαβάζετε με προσοχή αυτή τη σελίδα και τη διπλή της. — Μην πετάτε τα φύλλα. Θά σάς χρειαστούν.

Διαβάζετε με προσοχή αυτή τη σελίδα και τη διπλή της. — Μην πετάτε τα φύλλα. Θά σάς χρειαστούν.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ

ΚΑΙΝΙΚΗ ΒΟΥΛΑΥΡΗ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΔΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗ ΓΙΑ ΔΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ

(Συζήτηση επί τη προηγουμένη)

Και τώρα, προσάλλω το ζήτημα. Είναι ένα άνεχο, ώστε από τους άντρες να διαλύουν νόμοι που απαγορεύουν την είσοδο των γυναικών σ' ορισμένους δημοσίου-καλλήλικους κλάδους; Είναι γνωστό πως αποκλείονται ακόμα από τις θέσεις του Συμβουλίου Επιχειρήσεων και από το κτίριο προσιών παιδιών Υπουργείου Εκπαιδευτικών. Είναι άνεχο να παραβλεφθεί η σταδιοδρομία των γυναικών, απαλλοτρίων με διατάξεις ή άλλα μέσα ή άλλα από άλλες πολιτικές που σταθάζουν μέσα στην κοινωνία; Όλοι ξέρουμε πως στα τελευταία αυτά χρόνια κατέλαβαν άνδρες θέσεις δημόσιων γυναικών και τα κοινά προνόμια των γυναικών, χωρίς άλλες ικανότητες, παρά μόνο γάμοι στις δημόσιες θέσεις στα δημοτικά καθεστώτα ή στους δήμους. Είναι οι γυναίκες μένουν γενικά στις κατώτερες (εργατικές θέσεις) και καλύτερες από κατώτερους μισθούς δημόσιων θέσεων.

Είναι ακόμα άνεχο νόμοι να καθιστούν καλύτερο τον έργο των γυναικών σε κλάδους όπου οι γυναίκες είναι πολύ καλύτερες από τον άνδρα και όπου έχουν προσφέρει άνεκτες υπηρεσίες π.χ. στον εκπαιδευτικό κλάδο.

Είναι τέλος άνεχο να υπάρχουν ακόμα οργανισμοί Τραπεζών - Εστιατόρια - κ.λπ. στην τριτοβάθμια τάξη - που αποκλείουν τις γυναίκες να παρατηρήσουν αναπαραγωγή, υποκατάστατος της ή να σπουδαστούν ή να κυβερνήσουν το νόμο γάμο τους; Είναι άνεχο τέλος να μην υπάρχουν γενικοί νόμοι για την προστασία της εγκύου και της εργαζομένης γυναίκας, να μην υπάρχουν λιγότερο σταθμά κοινά στα μεγάλα ιδρύματα, ώστε να μην αναγκάζονται οι εργαζόμενες μισθούς να αφήνουν τη θέση τους τη στιγμή που έχουν απόλυτη ανάγκη από το μισθό τους;

Τον λίγον έχουν οι υπαλλήλικες οργανώσεις, όλοι οι υπαλλήλοι, άντρες και γυναίκες, που έχουν συνειδητή οργανωμένη συνδικαλιστική ένωση από τις γυναίκες που δουλεύουν κοντά τους για τα ζητήματα της οικογένειάς τους, είναι και πρέπει να θεωρούνται μόνο σαν συναγωνιστές στον κοινό αγώνα για να αναγνωρισθούν τα δικαιώματα των εργαζομένων και οικονομικά εξαστημένον τάξων.

Στη βιομηχανία και τη βιοτεχνία η οικονομική άνοχη των γυναικών είναι μεγάλη. Οι εργάτριες όμως είναι γνωστές, βασισμένα στο τελευταίο σχολείο του προλεταριάτου. Συνήθως δεν απασχολούνται εκεί οι γυναίκες στις ίδιες δουλειές. Μετά την ή πληροί μιας τεχνικής σ' έναν κλάδο, είναι σχεδόν στο έλεος της πληροί ενός μη-εργαζομένου του ίδιου κλάδου. Έχει όμως που η άδεια είναι ολοένα και όταν δώσει κατά πληροί με το κομμάτι. Οι συλλογικές συμβάσεις που έγιναν στην εποχή της δικτατορίας, όταν π.χ. την πληροί για την ύφανση ενός μιστού υφαντικού κλάδου, σχεδόν στο μισό, για την καλύτερη εργασία από την δικτατορία πληροί από εργασία.

Τα μεροκάματα που δίνει η σημερινή Κυβέρνηση παρουσιάζουν μια καλύτερη στην πληροί της γυναίκας: Τα όρια για τα μεροκά-

Η ΝΕΑ ΓΑΛΛΙΑ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

«Υστερα από τη μεγάλη νίκη που πέτυχε, στις δημοτικές εκλογές το Σοσιαλιστικό Κομμάτι της Ελλάδας, νομίζουμε σκόπιμο να δώσουμε σύντομη έκθεση των απόψεων του κομμάτι αυτού πάνω στα εθνικά και πολιτικοκοινωνικά προβλήματα της χώρας, όπως τις διερωτησώ ο Παν. Γραμματέας κ. Daniel Mayer στην τελετή συνέλευση των οργανωσών του Παρισιού Διαεθνοτικού Κομμάτι.

— Βασικός προγραμματικός σκοπός του κομμάτι, είναι ο κ. Mayer, είναι η εγκαθίδρυση του σοσιαλισμού στη Γαλλία. Το Σοσιαλιστικό κομμάτι έχει πρόθεσι μισώ να σχεδόν ένας νέου κίττας στασιμώ χρησι της Ελλάδας, με βάση την εφαρμογή των αρχών του σοσιαλισμού. Το καινούριο σύνταγμα εξασφαλίζει την απαιτούμενη κυβερνητική σταθερότητα, από Ελλάδα της οποίας υπήρξε τοσο, θαύματα η χώρα μας στο παρελθόν. Είμεθα αντιθεσι προς το κομουνιστικό δογμα ενός ενιαίου κομμάτι που θα έχει μονοπολωση την πολιτική σκηνή. Δημοκρατία δε μπορεί να υπάρξει χωρίς πολιτικό κομμάτι. Αυτή θα δημοκρατία την καταλληλή ατμόσφαιρα όπου τα μεγάλα ιδεολογικά ρεύματα θα διαμορφώσουν 3 ή 4 μεγάλα κομμάτι, ανταποκρινόμενα στις σύγχρονες κοινωνικές πραγματικότητες.

Εξετάζοντας τη θέση του Σοσιαλιστικού Κομμάτι ως προς το Κομμουνιστικό ο κ. Mayer έγραψε:

την παραγωγική δουλειά όλων άντρών και γυναικών. Πως ο ίδιανός δεν πρέπει να στασιάζονται ούτε να καταστρέφονται ανεπαρκώς, όπως σήμερα οι δυναμικές της γυναικών κάτω από το επάγγελμα βάρος της τριπλής δουλειάς της σαν παραγωγών, σαν κίττας, σαν νοικοκυράς, χωρίς να γίνει ως σήμερα καμία οριστική προστασία ούτε διεκδούση της εργαζομένης γυναίκας για το νοικοκυριώ, με ανάλογη πολιτική για το λαϊκό σπίτι, για συλλογικά πλυντήρια κ.λπ., και για την προστασία της μάνας και του παιδιού (θεσμικό και ιδρυματικό κοινωνικής πρόνοιας, μόρφωσης κ.λπ.).

Η οικονομική εξέλιξη της γυναικών μέσα στην εργασία είναι ένα μεγάλο και βασικό γενικό κοινωνικό πρόβλημα και πρέπει να αντιμετωπιστεί, ανάλογα με τη σπουδαιότητα που έχει δημόσια για την θέση των εργαζομένων μά και για ολόκληρο το κοινωνικό σύνταγμα, τόσο απ' τις οργανώσεις όσο απ' από μια Κυβέρνηση που δηλώσει πως επιθυμεί λαοκρατικές λύσεις.

«G. F. P.»

Σ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑ

Το δράμα της σκληρίας και των μαρτυριών της.

Σε καμία βδομάδα

Αδριο στον «ΟΡΦΕΑ» το κοινωνικό άποστολήμα «Στης φυλακές με τον Πάο Γαβρό». Προσέλας δ. Φεγγαλιώ, Τριώ και Καζώλας.

Λευτέρα στη «ΣΑΠΦΑ» το μουσικό έργο «Τοκας» με την Άρτεμις Αδριο. Αδριο «Αγάπη στο Βουνό».

«Δεν έρωπα ποτέ ένα τρόπο μονάχο που μπορεί να μας κάνει ισχυρότερους από τους κομμουνιστές. Κι ο τρόπος αυτός είναι να μετρώ το έργο μου με τα δικά μου κριτήρια, να είμαι ειρηνική».

«Οσο προς τις απόψεις του Σοσιαλιστικού Κομμάτι απέναντι της Γερμανίας, ο κ. Mayer είπε: — Όταν ο Χίτλερ συνιρθεί, πρέπει να σταθώ από παντού, όλα τα πασιτικά υπολείμματα, Η Γερμανία πρέπει να καθαρθεί από το μισώ του «προσπίτου» με όλα τα δυνάτα μέσα. Άκουσ' και η εκπαιδευσι στη Γερμανία πρέπει να μετακίταται από Έλληνα. Κι όταν αυτό πραγματοποιηθεί, τότε πρέπει υπάλλοις μας χεσι άδερφους προς το γερμανικό λαώ, σ' όλους όσους που λησίστησαν τον Χίτλερ, σ' όλους όσους, επαναστατήσανε κατά τον γαλλισμό, προς το σκοπό να πάρουμε την επαναστασι μας κατάστασης 'καθή' να μας φέρει προς ένα νέο Χίτλερ. Το Σοσιαλιστικό Κομμάτι κατέλαβε ο κ. Mayer, ολόκληρο να τοποθετήσει τη Γαλλία επί κεφαλής του λαϊκού κίττας, όπως είναι. Ευρωπαϊκό εθνικό».

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΒΟΗΘΙΑΣ

Την 1ην Απριλιώ η Έλληνική Κυβέρνησι ανέλαβε την ευθύνη της διανομής προμηθειών βοήθειας και της λειτουργιών των υπηρεσιών βοήθειας.

Η ΟΥΝΡΡΑ εντός των ορίων των υπαρχουσών προμηθειών και μεταφορών, θα φέρει προμηθειές εις τους λιμένας μας όπου θα παραδίδονται εις την Έλληνικήν Κυβέρνησην.

Η ΟΥΝΡΡΑ θα δίδει τεχνικές συμβουλές ή θα βοηθεί εις τον χαρακτισμόν του προγράμματος των εργασιών επί όσον επιθυμεί τοτο η Κυβέρνησην.

Η ΟΥΝΡΡΑ δεν θα έχει δικαιοπραγίας απ' εμάς με το Έλλην. Κοινόν αλλά θα συμμετάχει εις εξεγκρίσεις Έπιτροπών.

Προς το παρόν, προμηθεία βοήθειας θα παραχονται δωρεάν εις την Κυβέρνησην ή όποια άμιος θα καταβάλει τα έξοδα διαχειρίσεως και της πώλης εργασιών.

Αλλά να ενδιαφέρουν την επιστροφή του εμπορίου εις την κανονικήν του θέαν και διά να δώσει περως εις την Κυβέρνησην διά την λειτουργιών των υπηρεσιών, σχεδιάσει όδους όσον το δυνατόν περισσότερες εις των κατοίκων πληθόντων την Έλληνικήν Κυβέρνησην διά της προμηθείας τάς όποιάς θα λαμβάνουν.

Όποτε είναι ανάγκη, η Κυβέρνησι εδέχηθη να δίδει τα κομμάτια εις πτωχούς διαδόντες.

Υπόλοιτα εισπράττων εκ των πωλήσεων τα όποια μένουν, απόδ πληρωθών τα έξοδα της διαχειρίσεως και της άλλης εργασιών, θα άνηκον εις την Έλληνικήν Κυβέρνησην και εντός λογικού χρονικού διαστήματος θα διατεθούν διά σκοπούς περιθάλψεως και καινούργιόθσεως.

Συνέλας η πληροί των προμηθειών γίνεται το μισόν της πληροίθσεως της χώρας μας.

Ο Νουάρχης Αρσού

Ι. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟΝ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΝ ΟΛΟΓΥΜΝΟ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ

Έτσι κάνουν όλοι οι τυχοδιώχτες, όλοι οι άπατεώνας. Τά παίζουν όλα κορώνα-γράμματα για να πετύχουν το σκοπό του επιδιώκουν.

Όταν ο Γεώργιος Παπανδρέου έκανε την εμφάνισή του στο Κάιρο σαν αρχηγός του Σοσιαλιστικού (ε) Δημοκρατικού κόμματος της Ελλάδος ήταν απλοϊστάτα ένας άδουλενδής πουλημένος πράχτορας, τρυφό όργανο της παραταγοιστιανής μοναρχοφασιστικής κλίμας που όργιαζε και γλεντοκοπούσε στο εξωτερικό, βυσσοδομούσε και παρασκηνίαζε την αναβίωση του φασισμού, όταν θά ελευθερωτόν η Ελλάδα, συνοφαντούσε και εξηπνέλιζε τον άελευθερωτικό αγώνα του ελληνικού λαού, παραπλανούσε τη διεγνή γνώμη και στο τέλος, προκάλεσε την εξέγερση των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων της Μέσης Ανατολής για να τις διαλύσει με τον τρόπο που τις δέλυσε.

Η έφημερίδα μας απέκλυψε, σε σειρά άρθρων της, τον καταθρόνιο ρόλο που έπαιξε ο Πατριώσις πολιτικός τυχοδιώχτης, όταν πήρε την εξουσία από τα χέρια του Σοφοκλή Βενιζέλου, με ένα νηύτα του Βρετανικού προεβρεντή κ. Λίτσε.

Αυτός όργανωσε την πρωταριανή Ταξιαρχία για να χτυπήσει το Έθνος Άπελευθερωτικό Μέτωπο, αυτός χρηματοδοτούσε με χρυσάφι το φετανταγικό του Ζέρβα και τις άλλες κερδοφορικάς οργανώσεις, αυτός καθοδηγούσε τους θαναωτές των Ταγματίων ασφαλείας, αυτός έσπασε τους συμμαχικούς δεσμούς της χώρας μας με τη Σοβιετική Ρωσία και την Γιουγκοσλαβία, εγκαινιάζοντας μονοάληση εξωτερική πολιτική, αυτός ένερνε τους εξεπτελιστικούς όρους ανακωχής με τη Βουλγάρια που προκάλεσαν την παραίτηση του ύπουργού Θεοτόκη, αυτός έστρωσε την Κυβέρνηση Έθνικής Ένοτήτας, κήρυξε το διαγασμό και τον εμφύλιο πόλεμο, για να εγκαταλείψει την εξουσία, όταν πια δεν ήλπιχε τρόποσ να εξακολουθήσει την ύπερχειρή «έθνική» δόξα του.

Οι έπιστολές που δημοσίευσεν ο αθηναϊκός τύπος, τις τελευταίες μέρες, όρχνον άφθονο φώς γύρω άπ' τον άνθρωπο και το έργο του, τον οξέλιωνεν, τον εξουθενώνον, τον ξεσκεπαζόν ολόγυμο στα μάτια όλου του κόσμου και πρό παντός έκσινον που δεν είχαν μισήσει τη βρώμικη πάστα του. Αυτός ήταν και είνε ο Γεώργιος Παπανδρέου. Ο άνθρωπος που πρόδωσε, άλλοτε, το Βενιζέλο, άνασθα, στην κρίσιμη ώρα της μάχης, πρόδινε σήμερα, και τη Δημοκρατία και το λαό που άγρονίζεται για το θεμελιώμα της.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΤΗ Βουλή των Κοινοτήτων έγινε, προχθές, συζήτηση για τον άπολιμένο ελληνικό στρατό που κρατείται, σε σύρφετες αιχμαλώτων, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Αρκατίας και της Έρφρας. Ο Βρετανός ύπουργός, που άπάντησε στις σχετικές έπερωτήσεις, δήλωσε πως θά μεταφερθούν στην Ελλάδα, όσοι δεν έχουν εις βάρος τους καταδικά, και θά σταλάξουν στα σπίτια τους. Άλλά, καθώς είνε γνωστό, θά ώριμωμένε μονάχα στρατιωτικές μονάδες έγινε δική και για τις άλλες στρατιάς, ότα ανακροτήθηκε η κυβέρνηση Έθνικής Ένοτήτας. Όσοι βρίσκονται καταδικασμένοι ήθε βρισκονται περισσότερο άπ' τους άδικαστους. Και δέ μπορεί, όβιε έπιπρέπει να γίνει διάκριση στους μόν και τους δύο. Κι αυτό, βέβαια, ολότετα ασχεται προς το γεγονός ότι τέλεινο, που έγκληματίας προς το έθνος δέν ήταν τα δαφνοστερνάτα παιδιά του ελληνικού λαού που άποκαλόψανε τη μοναρχοφασιστική συνουσία του Κάιρου, άλλα οι άνθραποι της Αλάς και της Άης Αύγουστου, που βρήκανε πεδίο δράσης άνενοχάρητες, κάτω από ξένη προστασία, και τη μεταφέρανε και στην Ελλάδα.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ που γυρίζον στη Χίο άπ' τη Μέση Ανατολή βεβαίωσαν τη φριχτή κατάσταση των παιδιών που κρατούνται στα στρατόματα. Πολλοί προσβλήθηκαν από φυματίωση κ' άλλοι κατένησαν τρελλοί από τα μαρτύρια. Τα παι-

διά αυτά έχουν, έδω, γονιούς, άδέρφια και συγγενείς. Αυτοί έχουν, πών άπ' όλους, ύποχρηση και καθήκον να ανησούν και να ζητήσουν άπό την κυβέρνηση την άπελευθέρωση και το γυρισμό τους στην Πατρίδα.

Ο κ. ΓΕΝΙΚΟΣ Διοικητής μας φιλοδώρησε άφθονος ύποχέσεις για καλύτερηγικά δάνεια, έργα οδοποιίας κτλ. Μά δέ βλεπούμε την πραγματοποιήσή τους. Η καλύτεργια δέν είνε κάτι εύκολε χρόνους και τα δάνεια πρέπει να δοθούν στον καιρό τους. Έσώτες η παραγωγή προμηθέν άπερβολικό καλή και θά άποβει προς ζημιά της Έθνικής οικονομίας η έλλειψη καλύτεργιακής φροντίδας που είνε συνέπεια της χρηματικής άνεχειρίας των παραγωγών.

Ο ΕΝΑΣ μετά τον άλλο, οι άρχηγοί της έθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας, πετούν τα μάλτα τους στον άέρα, σάν τους οίτριους τσογάδους που χάζανε και την τελευταία δεκάρα τους στο παιχνίδι. Το «ήφιόν» παράδειγμα τους το έδωσαν ο ύπεργλημματίας άρχηγός τους. Έτσι, η Δικαιοσύνη των λαών, που περιμένε να γαντώσει αυτά τα άνθρωποκόμαρα τέρατα, θά άνοηθεί στο διάστημα της καταραμένης μήνης τους.

Το Φαρμακείο Μεν. Παπαντωνίου μεταφέρθηκε στην οδό Σαρφού, άο. 5 (πρώην Φαρμ. Μορφαίου), Άλλοι τήλ. 4-92, και έναρμάχως τις έργασίες του.

Στη διάσκηψη του Άγιου Φραγκίσκου, λίγο έλειψε να ανατραπεί το σύμπαν. Ήξ άφορητής της Άργεντινής. Πρόκειται περί της νότιααμερικανικής δημοκρατίας, στην όποια άνομο άνθει και λολουδίζει ο φασισμός, την όποία έκανε κέντρο διεθνούς άναταξοκτασίας, καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου, ο χιλιεσίους και η όπια, έως χθές, ακόμα, βοηθούσε με όλους τους τρόπους τον Άξονα, στην πολεμική του προσπάθεια ενάντια στους λαούς που άγωνίστηκαν για τη λευτεριά και για τη δημοκρατία.

Καθώς είνε γνωστό, η χαριτόβαρη αυτή... δημοκρατία κήρυξε τον πόλεμο κατά της Γερμανίας, μόλις άρχισε η κατάρροσή της, άποβλέποντας σε δύο σκοπούς: Πρώτα, για να βάλει χέρι στα έθνικά κεφάλαια που βοδμήκανε η διοχετευθήκανε στο άργεντινικό έδαφος κατά τα χρόνια του πολέμου. Δεύτερο, για να έξελωθή με τον νομιμοποιηθεί, άντικρου στα Ένωμένα Έθνη από πολέμων και συντοβίων του φασισμού, ο πεπιποργιγτισμός που κρατά, άόμο, τα πόστα του και στην Άμερική και σε μερικές χώρες της Ευρώπης. Ο δεύτερος τούτος σκοπός πραγματοποιήθηκε τυπικά με την άπόφαση που πήρε η Διάσκεψη του Άγιου Φραγκίσκου να δεχτεί τους άντιπροσώπους της Άργεντινής.

Το ζήτημα τούτο έφερε τη λωπή αντίθεση τη Σοβιετική Ρωσία προς τους άλλους δύο μεγάλους συμμαχούς της με την άποψη των όπολων συνετάχτησαν όλως σχεδόν οι χώρες που βρίσκονται κάτω άπ' την έπικρασία τους. Ός τόσο, μερικούς εξέπληξε το γεγονός ότι ο άναπρόσπας της Ελλάδας ύποστήριξε τη σοβιετική άποψη μαζί με τους άντιπροσώπους της Γιουγκοσλαβίας και της Τσεχοσλοβακίας. Δεδομένου ότι η ψήφος του Έλληνα άντιπροσώπου δέν έπρόκειτο να παίζει κανένα άποφασιστικό ρόλο στην προκείμενη περίπτωση, μπορεί να ερηπηνυθεί μονάχα ως μία άφελής άπόπειρα για να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι η Ελλάδα δέν είνε, όπως πιστεύουν πολλοί, προσκόλλημένη στο άμα της Μεγάλης Βρετανίας, χωρίς βούληση και άβεξουσότητα, σάν ένα είδος πρότεκτοράτου.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ

Κατόν της ύπ. άριθ. 548 5/4/45 διαταγής του Ύπουργείου Στρατιωτικών προς τον Σύνδεσμο Άναπήρων Πολέμου 1940-41. Άνακοινώνεν ότι άπάντες οι άναπήροι 40-41 πρέπει να ύποβλήσουν προς τον Σύνδεσμο, το ταχύτερον εντός 10 ήμερών από σήμερα (ον) δελτίου οικογενειακής και οικονομικής του καταστάσεως με όλως τας έπιβλούσας μεταβολάς, ήτοι: θανάτους, άλλαγή τόπου διαμονής, γάμον άναπήρου, έπιγάμια ύπερ άσκει, 20ν άνα τρεις φωτογραφίας θεωρημένες εις τα όπισθεν άπό την Έθνολογικήν ή από τον Πρόεδρον Κοινοτήτων και άόρισθον άποφάσεως Άστροπτησης. Τα δέ θήματα του τελευταίου πολέμου μόνον άντίγραφα άποφάσεων. Όσοι δέν ύποβάλλουν τα άνατερω δικαιολογητικά δέν θά τρωσάσσοθεν έςεργετήματος παρά του Ύπουργείου.

Μηνιλήνη η 4/5/45
Διά τον Σύνδεσμον Άναπήρων και Θυμάτων Πολέμου 1940-41
Ο Πρόεδρος Ο Γραμματέας
Εόγγ. Βασιλείου Ε. Μπουνητής

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΚΑΤΕΛΗΦΘΗ ΟΛΗ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ 4. Σήμερα το άπόγευμα τα γερμανικά στρατεύματα της Όλλανδίας, της βορειοδυτικής Γερμανίας και της Δανίας συνθηκολόγησαν και παραδόθηκαν στο στρατάρχη Μογκόμερ. Έτσι συμπληρώνεται η κατάληψη της Γερμανίας, έκτος από μία μικρή λωρδα που άπομένει γύρω άπ' τη Δοβόδη. Τα ρωσικά στρατεύματα συνεχίζουν την εκκαθάριση της άνατολικής πελοχώρας του Έλβα. Οι άμερικανοί προελαύνοντες στην Αυστρία, περάσανε τα στενά του Μπρένεο και ένωθήκανε με τα στρατεύματα της Ιταλίας. Συνέληφθη ο στρατάρχης Φόν Κλάιστ.

ΛΟΝΔΙΝΟ 4. Η Όλλανδική κυβέρνηση και η Δανική έτοιμάζονται να γυρίσουν στις πρωτεύουσές των. Ός προς τη Νορβηγία δέν ύπάρχουν ακόμα ένδελέεις έλακείμενης συνθηκολόγησης των Γερμανών.

ΜΟΣΧΑ 4. Ο Στρατάρχης Πτο δήλωσε πως χωρίς τη συγκατάθεση της Γιουγκοσλαβίας μηήκανε συμμαχικά στρατεύματα στην Τεργέστη που τη λευτέρωσε ο Γιουγκοσλαβικός στρατός.

ΜΟΣΧΑ 4. Οι Ρωσικές στρατιωτικές άρχές του Βερολίνου δέν έχουν ακόμα μαρτυρικές άποδείξεις του θανάτου του Χίτλερ.

ΛΟΝΔΙΝΟ 4. Στο Δανικό νησί Ζέλαντ παρεβουθήκανε άλεξίτατοιές. Ή φρονού του Άμβούργου προσέδθη στους Βρετανούς άπ' το διοικητή της χώρας άντίσταση. Κατέληφθησαν οι πολεμικοί ναύσταθμοι του Κιέλου και του Λίμπεκ.